

Nhìn lại một năm qua

Thật ra thì ta nên nghĩ rằng, với thời gian thì không có cái gì đầu và cái gì cuối cả, ngày nào cũng vậy, cũng tròn trĩnh 24 giờ đồng hồ, không hơn không kém...Nhưng trong đời sống xã hội, chúng ta phải chấp nhận có năm có tháng, có dĩ vãng, hiện tại và tương lai, thứ lớp. Và tất cả những quy luật đó, tôi xem là phương tiện mà dù muốn hay không, mình phải tuân thủ theo mà thôi. Cho nên, trong những ngày cuối cùng của năm Kỷ Hợi, tôi nghĩ chắc có lẽ mỗi người chúng ta đều có cảm nhận với chút gì là lạ hơn mọi ngày khác. Phần đông ta sẽ nghĩ rằng: Có một cái gì đó sắp qua đi! Hay một chặng đường đời của mình sẽ trôi vào quá khứ, để lại bao kỷ niệm ngọt bùi, êm ái...rồi hình ảnh cảnh mai, gốc đào mơn mớn với bánh mứt, hạt dưa và những bao lộc đỏ thắm...trẻ thơ thì vui mừng vì được lì xì, được thêm tuổi mới...người già thì có chút lẳng lo vì mình đang tiến đến khoảnh khắc phải ra đi mỗi khi thấy tóc bạc thêm vài sợi, da chùn đi một tí... Cái kết thúc luôn làm ta chạnh lòng với những cảm xúc vui buồn trộn lẫn. Cảm xúc thấy nao nao.

Xin các bạn nhìn chút thì giờ, ngồi thật yên một mình để nhìn lại mình trong năm qua. Chắc chắn là có biết bao an vui của Đời đem tới, tuy rằng vẫn có không ít những thăng trầm...nhưng dường như mọi chuyện vẫn đâu vào đấy, cũng qua đi...và ít ra thì đến giờ phút này, ta và gia đình, những người thân thương vẫn còn có nhau, còn được bình an, được vui hưởng thêm một khoảng thời gian nữa trên cõi đời này. Công việc thường ngày trong văn phòng hay hãng xưởng có thể không như ý ta muốn, nhưng gia đình cũng đủ ngày ba bữa cơm thơm tất; đông về lạnh nhưng chúng ta cũng có cái mặc cho ấm thân. Qua giao thiệp hằng ngày, chúng ta gặp gỡ thêm biết bao nhiêu người mới, có thêm bao mối tương quan và đôi khi con tim của ta được mở rộng thêm ra qua các mối tương quan đó, họ nhảy lên chuyển tàu đời chung với ta và chia sẻ với ta những nỗi buồn vui, hành trình của ta vì thế mà bớt đi trống vắng, đơn côi.

Niềm tin vào đời sống vui khỏe nhẹ nhàng của thân và tâm giúp ta qua được những cơn bệnh của thân thể cũng như luôn bao bọc, giúp đỡ định hướng đi lên trên con đường tâm linh vững chãi và thanh thoi.

Nhưng một năm qua, cũng có biết bao lần ta làm tổn thương cho người khác, không ý thức đúng đắn...khiến cho ta có những ngày tháng không mấy bình an, sợ lo lắng, sợ hãi luôn có mặt. Dường như ta chểnh mảng việc tu tập để sống sao cho tử tế vì cái tính vị kỷ làm chủ, chăm chú nghĩ, lo cho mình mà không để ý đến gia đình hay cho cho bạn bè chung quanh. Chắc chắn cũng có vài lần ta vô tình nói và làm những điều với cha mẹ, người thương, bạn bè...khiến họ buồn sầu vì mình. Đôi khi ta cũng bị sa đà vào những đam mê không tốt. Có lúc ta không kiềm chế nóng giận của mình mà gây gổ với mọi người vì những chuyện không đâu. Rồi ta cũng đã đánh mất đi cơ hội làm một điều gì đó tốt

cho tha nhân. Ta ngoảnh mặt, không dám đưa tay ra nâng đỡ một người anh chị em đang gặp túng thiếu, ta ung dung co cụm trong vỏ bọc an toàn riêng của mình, không dám bung ra để đến với họ bằng sự an ủi, giúp đỡ, chia sẻ yêu thương. Và biết đâu trong năm qua, có một người thân hay quen nào đó đã ra đi mà ta không kịp thăm hỏi, tiễn đưa, để rồi bây giờ nhìn lại, ta thấy trong lòng nuối tiếc !

Nhìn lại một năm, để nhìn lại mình cho rõ hơn vì thói thường, chúng ta hay nhìn người khác chứ ít khi chịu khó nhìn mình trước đã. Nhìn lại, không phải lỗi ra những gì đã xảy ra trong quá khứ để dày vò bản thân, khốc lốc, giận dữ... mà đó là cơ hội để ta thêm một lần nữa nhận ra hình bóng của Tánh Thiện Lành vẫn song hành bên ta trong từng bước đi của cuộc sống, mà vì ta quá vội hốt không nhận ra để chăm sóc, để tạ ơn và nuôi dưỡng cái Tánh đó luôn lớn mạnh trong ta.

Các Bạn thân mến

Một năm qua, cuộc sống của các bạn có vui không? Đây là niềm vui lớn nhất của các bạn? Có điều gì xảy đến trong năm qua mà đến bây giờ, các bạn vẫn còn thấy áy náy trong lòng? Có tương quan nào đang rạn nứt mà đến bây giờ bạn vẫn chưa thể hàn gắn lại không? Có dự tính nào mà bạn đã vạch ra hồi năm trước vậy mà đến bây giờ bạn vẫn chưa thể làm được không? Ngẫm nghĩ lại tất cả những gì đã xảy đến, bạn thấy vui hay buồn?

Tôi xin mời các bạn hãy tự mình dâng cho mình một lời nguyện ngắn nào đó, đúc kết trọn vẹn tâm tình mà bạn đang có lúc này đây, một lời nguyện chân thành và tha thiết nhất cho một Năm Mới sắp đến. Có đạt được hay không, có đạt được hay không còn tùy vào sự nhất tâm của mình và còn tùy vào rất nhiều yếu tố trong cuộc sống, nhưng ít nhất ta cũng có ánh sáng thánh thiện của ngọn hải đăng trong tầm mắt, một hướng đi đẹp trong cuộc đời ngắn ngủi này.

Lời cuối cho bài viết đầu tuần của năm Kỷ Hợi này, tôi chân thành cảm ơn Trường đời và các Thầy Cô Tâm Linh :

Đã dạy cho tôi biết cách tha thứ. Tôi được học cách tha thứ cho người khác và cũng chính là tôi biết cách tha thứ cho chính bản thân tôi. Tôi mong rằng, những ai còn ghét bỏ, hay ganh tỵ, hay tìm cách hãm hại người khác sớm hiểu về giá trị nhân bản của người với người để buông xả và hài hòa với mọi người. Luật nhân quả không bỏ sót một ai – có vay, ắt phải có trả.

Đã dạy cho tôi biết yêu thương và chia sẻ vì con người không ai là hoàn hảo cả, nên tôi sẽ cho tôi và những người tôi thương mến, nếu có thể, những cơ hội để biết cách thực hiện sự thương yêu và chia sẻ với tha nhân; thí dụ đơn giản là một tin nhắn hỏi thăm người bạn mà lâu ngày mình không liên lạc, hay chỉ là một lời cảm ơn khi ai đó nhặt dùm cây viết rơi xuống gầm bàn, hoặc giả mỉm nụ cười tươi khi vô tình bắt gặp ai đó đang nhìn mình. Những cử chỉ tuy nhỏ nhặt, giản đơn vậy thôi nhưng có thể làm trái tim ai đó có niềm vui. Những bức tường thương yêu phải được xây dựng từ những hạt cát nhỏ bé vững chắc phải không các bạn?

Đã dạy cho tôi cách chấp nhận và bước qua đau khổ. Tôi tin rằng cuộc sống luôn thay đổi. Có thể hôm nay là những ngày rất đen tối không lối thoát nhưng xin đừng nghĩ rằng những may mắn sẽ không mỉm cười với ta . Chấp nhận vấp ngã và chờ đợi cơ hội tốt. Cuộc đời rất kỳ diệu và chứa đầy các khám phá của chính ta. Thừa nhận lỗi lầm, yếu kém của mình, tu sửa, suy nghĩ tích cực để tự mình vực dậy. Mặc cảm khổ đau, thất bại chính là nền tảng của thành công. Đừng bao giờ bỏ cuộc bạn nhé!

Ngoài ra tôi cũng xin cảm ơn ba má đã sinh tôi ra trên cõi đời để tôi có dịp trải nghiệm và tận hưởng thế giới tươi đẹp và nhiệm màu này. Cảm ơn ba má sinh tôi ra lành lặn có đầy đủ mắt, mũi, miệng, tay chân không bị khuyết tật. Tôi nhận thấy rằng mình may mắn hơn rất nhiều người và tôi cảm thấy thương những người tật nguyền mọi nơi vẫn phải chiến đấu với số phận, với sự mưu sinh và tôi hứa

với lòng rằng sẽ dùng sự lành lặn của mình để mang thêm giá trị vào cuộc sống và cũng không quên san sẻ với những người kém may mắn hơn mình.

Cám ơn ba má cho tôi được đi học, được tiếp xúc với tri thức, cám ơn những thầy cô đã cho tôi kiến thức, đã dạy cho tôi những điều hay, tôi học được rất nhiều điều từ những người thầy cô tiểu học, trung học, cao đẳng, đại học, đã giúp tôi tăng trưởng kiến thức bản thân, những Thầy Cô tâm linh đã mở lối và hướng dẫn cho tôi làm người nên sống thế nào, đã dạy tôi một cuộc sống đạo đức, bình an thanh thản.... tôi luôn ghi nhớ và cám ơn tất cả.

Mỗi ngày được tiếp tục sống, tôi cám ơn và ý thức rằng tôi có thêm một ngày để tận hưởng những gì tôi đang có để yêu thương và được thương yêu. Mỗi trải nghiệm đến với tôi trong ngày đó dù tốt, dù xấu, nó đều mang những ý nghĩa nhất định đến với tôi nên tôi cám ơn tất cả, cám ơn những điều tốt lẫn xấu; cám ơn những bài học để tôi có cơ hội hiểu mình cho rõ hơn hầu tu sửa. Đời người ngắn ngủi lắm, mọi thứ xảy ra đến với mình điều có lý do nên tôi đón nhận tất cả, điều tốt là niềm vui, là sự mạnh mẽ. Điều chưa tốt là bài học giúp tôi nhận ra giá trị và vững vàng hơn.

Những người chúng ta có cơ hội gặp điều là duyên nên hãy mở rộng lòng mình ra để yêu thương để chấp nhận và hỗ trợ lẫn nhau. Cám ơn cuộc sống. Tôi thực sự yêu cuộc sống này!

Chúc các bạn có một năm mới Canh Tý luôn bình an và sức khỏe.

Bông Lục Bình

Cuối năm Kỷ Hợi 2019

www.thienquan.net